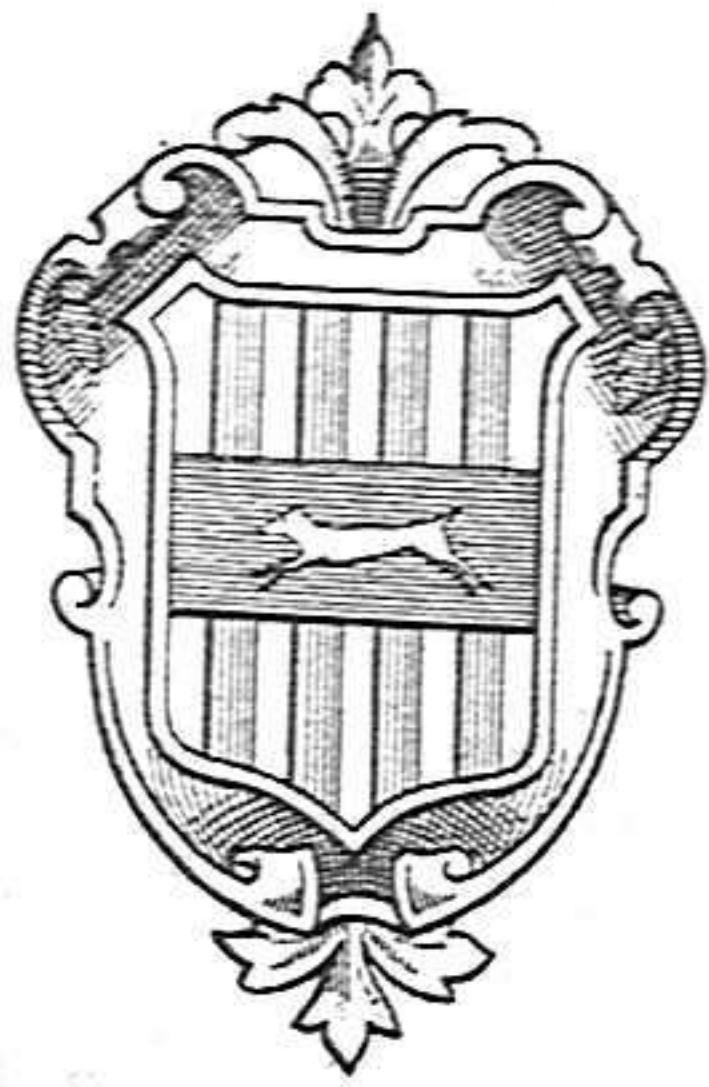

La Veu d'Inca

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Murta, 5.—INCA.

Any II

SETMANARI POPULAR
INCA 4 DE MARS DE 1916

Núm. 62

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

Regionalisme i Relligió

Vat-aquí dos conceptes que avui hem d'estudiar d'aprop i que haurien d'anar sempre ben agermanats en tot bon patriòtic.

Hem anat seguint, darrerament, el gran moviment de renàixença del esperit del poble català; moviment que s'ha acentuat notablement en les darreres setmanes, per venir a vindicar precisament lo que constitueix la seva més genuïna expressió: la llengua nadiua. Això ha vingut a acusar en el poble de Catalunya un grau ben elevat de cultura i patriotisme. I no és d'estranyar. Doncs la llengua pròpia és el nostre tresor més preuat. Perque engendrada ella —per dir-ho així— amb lo nostre ser, és el llaç més fort, que, malgrat totes les vicissituds dels temps, ha sabut unir, en uns mateixos sentiments, a les generacions passades amb la present i sabrà enllaçar—no hi ha dubte— també an aquesta amb les esdevenidores...

Avui trobàrem de posar punt ja an aquesta qüestió. No heu volem fer, emperò, sense deixar consignades aquí com a remat certes observacions sobre lo que creim ha de ser la base del regionalisme de tot poble: la Relligió; i que, concretant-mos al nostre regionalisme, deu haver de ser lo que l'ha d'informar i donar caracter.

La Relligió, hem dit, ha d'esser la base del Regionalisme. I no pot ser de menys. Una força d'amor que unisca i una unió que consolidi aquest amor: vat-aquí lo únic que li pot donar estabilitat.

I això fora de la Relligió no's pot trobar. Perque la Relligió és amor i és unió, però amor i unió que té per principi a Deu, font de tota bondat, font de tota veritat, font de tota unió, per quant éll és inassequible a les passions humanes que sols divideixen i corrompen.

Es del tot innegable: L'ateisme, l'irreligiositat son essencialment antiregionals, antipatriòtics. Un detall basta per comprendre-ho. Entre tots els elements que integren l'idea de Patria i que's subordinen uns als altres en una jerarquia espiritual inalterable, com son, hem dit moltes vegades: ra-

ses, costums, historia, llengües propies..., la religió ve a ser com una gran roda qu'engrana a tot això, perque ella és el gran vincle que té l'eficiencia d'identificar les ànimes i els cors, és es dir, tot lo espiritual i material, en una unió tan perfecta, tan acabada, tan armònica, que no poren igualar-la tots els demés vincles, qualsevols ells siguuen. Descartada la Relligió, tot lo que's pugua incloure en un poble, és atòmic, és efímer, és no res...

Però penetrem més al fons de la qüestió.

¿Que és lo que suposa el regionalisme d'un poble? Fer Patria. Això és d'una claritat meridiana. ¿Però's pot fer Patria sense estimar-la? De cap manera. I notem aquí que quant deim estimar la Patria, no porem referir-mos solsament a la terra escueta als monuments, als homos que la formen. Par damunt això, estimant la patria, estimam el «desenvolvement que,—com diu el P. Ruiz Amado, en lo seu estudi sobre la psicologia del Patriotisme—mos fa solidaris de la sèrie de generacions qu'han habitat la mateixa regió nostra, i que aixecaren els monuments que noltros contemplam i que ompliren de recorts històrics cada un dels accidents de lo que venim en anomenar *terra patria*». Es és dir: no estimam la Patria so's per lo que's pot percebre amb els sentits.

Ara bé: Però, i ¿que serà això que la *terra Patria* agrega al simple concepte de terra a on s'ha nascut i educat? Li afegeix una *relació moral*, una relació de pertinença amb els qui mos han precedit en lo peregrinatge de la vida i que no sols donaren origen a nostra vida física, sinó que ens seps determinaren i enmol'laren—per dir-ho així—les formes principals de nostra vida moral, ja elaborant en sa pensa idees que noltros encara avui sustentam, ja introduint i legant-mos costums, lleis, institucions que anam perpetuant a través dels anys.

Més això no és tot. Tractant-se de nostra terra catalana, que és espanyola, que és, per tant, altament religiosa, an aquella relació moral esmentada i que ja ve a espi-

ritualisar de lo més el nostre regionalisme, e-hi ha que sumar-hi una altre nota més digna, més gloriosa, i que ha vingut a esculpir imborrablement tota la nostra fisonomia moral: la Relligió.

Ah si: No hi ha dubte. Apart d'exceptions, apart de bastants d'inconseqüents, i d'inconscients que per desgracia existexen, si se té en conta nostra psicologia, el qui no és religió, el qui sent aversió a Deu o a l'Esglesia, no pot, no te dret a contar-se dels nostros. Aquest es sols un fill espuri de nostra raça. No és capaç de sentir el patriotisme fervorós, genuí del avior nostre.

I és que la Relligió, en nostra patria, no és sols un interès polític, no és sols una gloria nacional: és tota la clau de nostra Historia. I a la nostra Historia l'hem d'estudiar i presentar tal cual és: l'Historia d'un poble que fou gran quant fons religió, i que serà gran si s'aferra an aquesta àncora salvadora.

Molt bé va escriure en les seves *Proses de bon seny* En Jaume Raventós—concretant-se a Catalunya—quant digué que ella o ha d'esser catòlica o no serà; que ella no necessita per tant mudar sa personalitat, sino refinar-se més i més amb la qu'ha copiada del patró dels seus avant-passats: la personalitat religiosa, l'única possible que pot tenir.

Es precis, doncs, convencer-mos de que els pobles no poren escurir els seus destins, lo mateix que els individus. I els destins del nostre, van intimament lligats amb la Relligió. Pujarem per tant, o baixarem en l'escala de la gloria i del poder, a medida que brilli o s'eclipsi en noltros la brillantor refulgent de la Relligió catòlica.

Per això, per esperit de raça, per patriotisme, fins i tot per egoisme, (encara que això siga baix i rastrer,) s'grem religiosos...

No podem doncs, tan facilment borrar de noltros aquella fè que feu gran al nostre poble i que era l'ànima de tota empresa i que en catedrals i monestirs, en iglesies, monuments i institucions, deixà ben segellat el seu caràcter, per ensenyar així a les generacions esdevenidores, que l'única grandesa de un poble estriba en el grau que acusi el termòmetre de la seva religiositat...

J. A. Pyre.

BELLESA TRÀGICA

Sè d'uns ulls, d' blavor marejadora,
oberís com dues flors de fonalada;
sé d'una veu genil y vellutada
que se n'entra dins l'ànima, traydora.

Sé d'un anar de reyna y gran senyora
que la gent, al passar, dexa astorada;
sé d'una olor subtil, emmetxinada,
que qui la sent un cop sempre l'anyora,

Sé d'unes nits d'insomni y gelosía,
d'un cor que vanament se desespera,
d'un fogar desolat y sens ventura.

Caminat: si la trobes per la via,
fésli lloch y, passant a l'altra acera,
allunya't de la tràgica hermosura!

VISIÓ

Avuy el gran teatre, fantàstich y esplendent,
sembla una apoteosi de poble renaxent.
Tot quant inclou la rassa de brill y de cultura,
de gust y d'opulencia, de forsa y d'hermosura,
per un retaule històrich aquí pareix juntat;
ses branques més triades hi tè la humanitat.

Mirèu: dones que brillen ab la claror d'un astre,
cabells qu'un front obregen més pur que l'ala
(bastre,

finors de marepela rosada y transparent
sorgexen d'entre arminis com una flor vivent.
En l'ayre s'hi respira la febre dels grans dies;
y'l colisseu tremola d'ignotes alegrías,
de fólles esperances, de tendres vibracions.
Els ulls passats entornen les blaves llustons,
y la gentada immensa que l'Art dexa estremida,
de la bellesa augusta, del pensament humà...

—Dins cinquanta anys, amiga tothom en el forsa!

Escólta les segures paraules del poeta
y mira l'alt rellotge com un sagrat profeta
que'n abverteix cada hora al caure del seu toch
y'ns mostra en sos guarisme una inscripció de
(foc.

No sents que dringa, enfóra, la veu d'una capana?
No sents d'un miserere la confusió llunyana?
No sents les martellades d'un misteriós martell?
La Mort porteu vestida de seda y oripell;
qu'en vostres carns de nacre, baix d'exes cabe-

(lleses,
la càmera de Rontgen ja hi veu les calaveres
y'ls vèmens ja pasturen qu'han de tastar tal fruit,
¡Oh vanes Apariencias nodrides del descuyt!

MIQUEL S. OLIVER.

CONSULTA DEL DICCIONARIO

Teniendo yo un amigo muy entusiasta por ciertos vocablos, respecto de los cuales no admite discusión de ninguna especie, he querido consultar el Diccionario Enciclopédico Hispano Americano para ver si era posible entablar con él una pacífica y amistosa discusión, respecto al distinto concepto que deben merecernos las palabras, según la forma de aplicarlas, según el personal que las aplica, y según el ambiente en que se aplican.

No concibe mi amigo que las cosas buenas representadas por vocablos buenos; puedan malarse, así como así; y persiste

en la idea de que los vocablos buenos representan siempre cosas buenas; dígalos quien los diga; dígalos quien los oiga; tanto en casa, como en el Japon.

He ido a buscar en el diccionario citado, las palabras *Liberal Libertad* y sus derivados que son las que mejor han penetrado en las profundidades intelectuales y afectivas de mi buen amigo.

Como resultado de mis investigaciones hallo:

Liberal. adj. Que obra con liberalidad.

Liberalidad. f. Virtud moral que consiste en distribuir uno generosamente sus bienes sin esperar recompensa.

Tan bueno y caritativo resulta el ser liberal y obrar con liberalidad, que no es posible aceptar la idea de que uno pueda ser liberal sin ser a la vez un ferviente católico. ¿Como es posible que ejerza la virtud moral de liberalidad (distribuyendo generosamente sus bienes sin esperar recompensa) el que no siga las máximas de Cristo? La liberalidad parece estar reservada exclusivamente para los que se han hecho acreedores a ser venerados en los altares.

La liberalidad practicada contrariamente a las máximas de Cristo, debería ser conceptualizada como enfermedad cerebral, como vesania, como locura; y en tal caso, no sería liberalidad, porque no sería virtud moral, como indica el diccionario.

Según esto, debe deducirse que solo pueden ser liberales verdaderos, los que son buenos cristianos, grandes cristianos, cristianos en camino de santificación.

Libertad Facultad que tiene el hombre de obrar de una manera ó de otra, ó de no obrar; por lo que es responsable de sus actos.

Están estos conceptos muy unificados con el espíritu católico y esta libertad nos es tan necesaria que sin ella no sería posible aceptar el catolicismo. Sin esa libertad no podría existir mérito alguno, ni podría esperarse recompensa de ninguna especie. Esta libertad es tan propia de los católicos que no nos sería posible pasar sin ella.

Libertad. Facultad que se disfruta en las naciones bien gobernadas de hacer y decir cuanto no se oponga a las leyes ni a las buenas costumbres.

Esto es precisamente lo que anhelamos y ardientemente deseamos todos los católicos. Que la nación esté bien gobernada, que se cumpla con toda rectitud y justicia las leyes y que jamas se falte a las buenas costumbres.

Estaba ya a punto de decidirme por ingresar en el partido liberal y dar como buen católico un grito de *Viva la libertad*, cuando entra en casa otro amigo que enterado de mis proyectos me abraza, suplicándome por favor suspenda por de momento mis entusiasmos liberales, hasta despues de examinar detenidamente el asunto.

Empieza diciéndome que los gobernantes españoles de los partidos políticos rurbanos, son desde hace muchísimos años,

muy listos y muy aprovechados; por lo cual hay que andar con cautela al entusiasmar-se con el significado de las palabras que han sabido ellos apropiarse y manosear a su gusto.

Añade que siendo listos y aprovechados han sabido aprovecharse para sus fines y efectos de la hermosura y bondad de toda clase de vocablos, prosituyendo el significado según la propia conveniencia. Por lo cual las palabras de antaño no equivalen a las mismas de hogaño y como demostración me ha hecho leer mi amigo otro significado de la palabra Libertad que se halla en el mismo diccionario y dice:

Libertad. Desenfrenada contravención a las leyes y buenas costumbres.

Al observar mi amigo que un cambio tan radical de significado me desconcertaba, después de los gratas imprecaciones primeras, me ha dado con la mano un golpecito en el hombro diciendo: Observe como una palabra hermosa, pura y fragante, puede perder facilmente toda su hermosura su pureza y su fragancia, cuando es manoseada por gente pecaminosa y la toman por su cuenta los listos y aprovechados. Con hermosas palabras pueden y hasta suelen encubrirse las más viles fechorías y hay quien pregona la libertad para poder mejor cometer los mas infamiosos atropellos.

Indicábame mi amigo, que leyera el significado de Libertinaje y Libertino; pero no he querido leer más por estar ya convencido de que puedo contestar al amigo primero; al que considera que los vocablos buenos representan siempre cosas buenas y proclama, de buena fe, la inmarcesible hermosura y la inalterable bondad de la palabra Libertad.

Inca-1-3-16. RECAREDO.

Ketxes de Sol

«ES TEMS FA SA LLEI»

El taller col·lectiu de sabaters està tancat degut a una bancarrota desastrosa. Els acreadors, no ho han tirat dins el tribunal temorosos que no els quedés res per ells.

El col·lectius han fet la via d'en Marroig.

Fa sis mesos que an el frontis de tal l'edifici e hi havia escrita amb lletra grossa aquesta vergonyosa blasfèmia: *Monjas*, Els estadants de la casa no's donaren gaire pressa per a borrar-la.

No'm valem fer comentaris. Sols al veure això, hem recordat que'l gran *Titànic* duia escrit a sa corrassa: *Ni Crist lo farà naufragar*. I, an el primer viatge, va fer ui, a fonat-se buc i passatge, embolicats en l'horrorosa blasfèmia.

¡Oh Providencia!.....

Daniel

L'INTEL·LECTUAL

Mort amb mort, comparau-les. La del poeta líric amb la del Bisbe doctor.

L'un, pròxim a la gran hora, vol ésser l'home nú, l'home familiar i cordial, lluny de tota cura específica d'intel·ligència, voluntàriament oblidat de qualsevulla preocupació literària. «Tot això no és res», diu, amb un gest de cansat refús, si algú li ve a parlar de les seves obres, enc que sia de la inacabada, del poema del Comte maleit. I ni a parents ni a amics no deixa sobre elles encàrrec o disposició.

Ara, pensem en l'altra bella mort, aquesta a que edificadament acabam d'assistir. La força d'un desig de perfecció racional, l'imperi de la vocació literària, arriben, integerrims i sense defallença, fins l'últim instant. El Bisbe doctor agonitza, quasi materialment, sobre unes proves d'impremta. I quan la mà ja refusa d'obeir, ell dicta unes ratlles de postdata. I quan la postdata ja ha dictat, vol que tot seguit el secretari en revisi el text «la concordància i la construcció». (Si haguessin anat a parlar a l'altre, en agonía—ni solament en salut!—de «concordància i de construcció!»).

I ell deia dels intel·lectuals, ...

Per sort i honor séus, per sort i honor de Catalunya, l'intel·lectual, el més dicidit, el més pur, —el més «professional» de tots els nostres—era ell. ell.

XENIUS.

Ecos polítics

Hace más de dos meses que las actuales Cortes Españolas están amenazadas de muerte por el anunciado decreto de disolución, más la publicación de éste se vá prorrogando, sin duda para que el Ministro de la Gobernación pueda confeccionar, sin apremios, el encasillado.

Eso del encasillado, eso de fijar de antemano los Diputados y los Senadores que cada grupo político ha de tener en las futuras Cortes, constituye, en nuestro concepto, una ofensa al pueblo que tiene derecho a elegir libremente sus representantes parlamentarios. Y esta viciosa costumbre perdura, porque hay distritos que toleran la imposición de candidatos cuneros, muchas veces desconocidos del cuerpo electoral, que no se preocupan, una vez elegidos, de atender a las necesidades de la región que representan.

Convengamos en que es preciso adecuar la política creando ciudadanos que, capacitados de sus derechos y de sus deberes, sepan ejercerlos y cumplirlos a conciencia.

**

Los partidos políticos de Mallorca han dado ya a la publicidad los candidatos que presentarán, en las próximas elecciones de

Diputados a Cortes.

El partido maurista tiene un sólo candidato: su ilustre jefe D. Antonio Maura Montaner.

La candidatura liberal la integran D Alejandro Rosselló, D. Valeriano Weyler (hijo) y D. Jerónimo Pou.

Los datistas votarán dos candidatos, el Conde de Sallent y D. José Socias.

Como quiera que el número de candidatos, es superior al de vacantes, habrá lucha, salvo que alguno de aquéllos retire su candidatura.

**

Nosotros, como independientes, podemos emitir, con completa imparcialidad, nuestro juicio respecto a los antedichos candidatos.

Entendemos que todos los mallorquines, sin distinción de partidos y procedencias, estamos obligados a votar a nuestro ilustre paisano, el Ex-Presidente del Consejo de Ministros Sr. Maura, por patriotismo, por gratitud, y por nuestro decoro.

El sólo hecho de poner en peligro el triunfo del Sr. Maura es ya censurable. Más, creemos que dicho peligro no existe, puesto que la mayoría de electores sabrán apreciar los méritos del Sr. Maura y los servicios que ha prestado a nuestra Patria.

Hasta el próximo número, amigo lector

SÉNEN MIPF.

ACCION SOCIAL POPULAR

participa a los socios Adheridos, que tienen derecho a recibir el Anuario Social por una peseta, en vez de las tres que costará el volumen, pero deben satisfacer aquella cantidad antes del 25 de Marzo de cada año directamente a la Oficina central (Bruch 49, Barcelona). Lo mismo se advierte a los socios Numerarios y Cooperadores, o sea a los que satisfacen anualmente 12 y 4 pesetas respectivamente, si quieren recibir el Anuario Social.

Cronico d'Inca

Dia 27—La tanda d'exercicis espirituals de Filles de Maria té un final ben hermos. Confesions a balquena, una comunió general nombrossíssima, una festa solemnia; i el vespre, un sermó del cel pel Pare Salom que feia venir ganes de morir-se. Acaba amb la Bendició Papal i el cant del Te-Deum.

Dia 3 de Mars—Se fa una crida d'orde del Sr. Balle, que dissapte s'ha de beneir la telefonia, i convida els abonats i el poble en general que vagin a l'Estació a sortir camí a les personalitats que vendran.

—Dijous Jarder. Es un poc ventós, però això no priva que'l passeig del carrer major no estiga animat de gent, de gent jove fruturera de divertiment i expansió.

—A devers les vuit i mitja comensa una processó continua de màscares camí del Teatre Nou; per fer... sa digestió mitjant-sant uns ballets afarrats.

Aquest Teatre, segons frase d'un dels propietaris, fou aixecat perquè el poble d'Inca aprengué a estimar l'art, l'il·lustració i el bon gust; però, això sí! trempant-ho tot amb la moralidad mes estricta.

Davant noltros, un accionista de palco, diu que està mig decidit a renunciar els seus drets, perquè la consciencia li grata de tanta cultura.....

«Estos Fabio ¡ay! dolor.....»

—Però no tot ha d'esser donar greix an el dimoni.

A Sant Domingo a les dues del cap-vespre comensa un torn de veles davant el Santíssim Sagrament fins el vespre que hi ha Te-Deum i sermó per Mn. Miquel Fuster.

Els desegravis an el Bon Jesús anguany se multipliquen. A la Capella de les Monges Paüles, també tenen Nostr'-Amo patent i se fan actes d'alabança i reparació. El Superiò de Franciscans e-hi fa una plàtica ben fervorosa.

—Els Exploradors d'Inca per honrar an el seu Comité, a llurs pares i benefactors organisa una vel·lada posant amb escena les tres pecetes còmiques «Los caràcteres opuestos» «Los dos poetas» i «Los asistentes.» Les tres foren de molt bon gust i mos feren riure de bò!

Entre-escena interpretaren senzilles pecetes musicals que acompanyaven amb gests rímits Es subastaren els billets sobrants, i es feu la rifa.

Els números agraciats foren el 36—937—938.

Dia 3—Els objectes dels Exploradors foren recullits pels respectius agraciats.

Dia 4—Es Berbó petit, l'educació més esmerada del poble, torna passar insultant el germà proisme.

El Sr. Balle no'l deu haver privat.

Vegem el Sr. Barceló, Qüefe de Policia, si posarà més atenció a ses nostres quexes. Ell que mira tant per sa bona urbanidat del poble, que fins-i-tot voldria fer posar una cortina entre les pexeteres perquè no's vegin per evitar que donin espectacles gratis en greix del dimoni.

Sr. Barceló: ¿Poria V. evitar que'ls dissaptes dematins sien molestats pacífics ciutadants, que sufrenen i callen, pels crits d'es Barboneu? ¿O merexeràn més atenció les paxeteres que cada punt sa getinen que'ls qui no van de brega?

El novell Cronista.

VARIES

BISBE ELECTE DE MALLORCA

Divenres ens arribà la dessitjada nova que'l Rei havia firmat un Real decret presentant al Papa per a Bisbe de la Seu de Mallorca al Canonge M. I. Sr. Dr. D. Rigobert Domènech i Vallis, actual Rector del Seminari de Valencia.

La Veu d'Inca ha rebuda la noticia amb gran alegria i gaubança i saluda coralme...

al qui la Providència Divina ha designat per ésser el nostre Pastor, tot felicitant-lo per la seva promoció al Pontificat de la Església Mallorquina i tot dessitjant poder berrar aviat son anell pastoral i rebre la seva benedicció paternal.

FUNCIONS DE COREMA

A la parroquia se predicarà tots els dimars, dimecres i divendres, els vespres. Els diumenges a la Missa major i a la funció dels cap-vespres, estant encarragat dels sermons Mossen Pomar, de Camps.

Als dies que no hi ha sermó se practicaràn els Via-Crucis.

A Sant Francesc, e-hi haurà conferència tots els diumenges a vespre pel Superior de Franciscans. Els demés dies es farà l'exercissi del via-crucis.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostre mercat

Bessó	a	95'00	el quintà
Blat	a	25'00	la cortera.
Xexa	a	25'00	id.
Sivada	a	10'00	id.
Id. forastera	a	09'00	id.
Ordi	a	11'50	id.
id. foraster	a	11'50	id.
Faves pera cuinar	a	30'00	id.
id. ordinarias	a	22'50	id.
id. per bestia	a	21'50	id.
Blat de les Indies	a	22'00	id.
Fasols	a	40'00	id.
Monjetes de confit	a	50'00	id.
Id. Blanques	a	45'00	id.
Sirons	a	40'00	id.
Garroves	a	7'00	

Funcions Religioses

A la Parroquia de Santa Maria la Mayor corant-hores dedicades al Sagrat Cor de Jesús durant els tres darres dies de Carnaval

Dia 5. A les 7, esposició de Nostre-Amo i Missa de comunió Jeneral pels associats a la Comunió Reparadora. A les 10, Ofici major amb sermó pel Rn. P. Miquel Rosselló superior i Parracó de Lluc. A les tres del cap-vespre, Vespres i exercissi de la Séptima Paraula de N. S. J. C. A les 5 i mitja, Matines cantades, Coroneta d'or, sermó i reserva de Nostre-Amo.

Dia 6. A les 7; se posará Nostr'-Amo patent i se dirà l'Ofici matinal. A 10, Ofici major. A les 3 del cap-vespre, vespres i exercissi de Sor Rosa al Santisim. A les 7, Rosari, Coroneta d'or cantada, sermó i la Reserva.

Dia 7, a les metexes hores que alir els exercissis indicats anteriorment, amb sermó al mati i el vespre.

Moviment de població durant el mes de febrer

NAXAMENTS

Dia 4.—Bartomeu Garcías Truyol, fill de Sebastià i de Francisca.

Dia 6.—Miquel Maimó Martorell, fill de Antoni i de Magdalena.

Dia 7.—Juana Amengual Ribas, filla de Sebastià i de Catalina.

Dia 11.—Francesc Llobera Sastre, fill de Francesc i de Catalina.

Dia 13.—Catalin'Aina Martorell Martorell, filla de Bartomeu i de Catalin'Aina.

Dia 13.—Magdalena Amer Quetglas, filla de Jaume i de Margalida.

Dia 14.—Antonia Albertí Reixac, filla de Francesc i de Esperança.

Dia 17.—Francisca Coll Llompàrt, filla de Jaume i de Catalina.

Dia 18.—Mateu Beltrán Reixac, fill de Bartomeu i de Antonin'Aina.

Dia 23.—Miquel Sebastián Roca, fill de Llorenç i de Francisca.

—Catalina Cortés Aguió, filla de Arturo i de Catalina.

—Juan Marqués Beltrán, fill de Juan i de Magdalena.

Dia 24.—Llorenç Planes Ferragut, fill de Llorenç i de M. ciana.

Dia 25.—Gabriel Roig Verger, fill de Gabriel i de Catalina.

—Juan'Aina Prats Quetglas, filla de Jaume i de Juan'Aina.

Dia 29.—María Ferrer Llabrés, filla de Jordi i de Catalina.

DEFUNCIONS

Dia 3.—Francisca Fiol Pujades, viuda, de 87 anys, morta a conseqüències de Hemorragia.

Dia 7.—Nofre Ribí Saurina, casat, de 76 anys, mort a conseqüències de infecció gripal.

—Juan Truyol Llompàrt, casat de 53 anys, mort a conseqüències de aplopègia.

Dia 10.—Carme Castell Mora, fadrina, de 19 anys, morta a conseqüències de Tuberculosi.

Dia 11.—Antoni Llompàrt Oliver, viudo, de 71 anys, mort a conseqüències de resblaniment cerebral.

Dia 14.—Antonin'Aina Cantalóps, casada,

de 56 anys, morta a conseqüències de Hemorragia cerebral.

—Catalina Ramis Reus, casada de 71 anys morta a conseqüències de Apoplegia.

Dia 23.—Magdalena Jordà Llompàrt, casada, de 78 anys, morta a conseqüències de veies.

Dia 27.—Catalina Sastre Mairata, casada, de 30 anys, morta a conseqüències de Miocarditis.

—Bàrbara Fortez Segura, viuda, de 75 anys, morta a conseqüències de Càncer estómac.

LLIBRERIA Y TIPOGRAFIA DE

La Veu d'Inca

Se fan billets de confessió i comunió amb precioses oracions indulgenciades.

S'ha rebut nova remesa d'Estampes, grosses i petites, de tota mida i preu, propis per a l'Entronisació del COR DE JESUS en les families Cristianes.

També tenim El Manual de la Entronisació del Cor Deific de Jesús en en la llar pel P. A. T. SS. CC.

Una preciosa existencia d'estampes de primera comunió propis per regalar els Cures-pàrrocos i Directors de Col·legi i escoles a sos dexebles.

En mida de targeta, també n'hi ha gran variació, propis per regalar els nins de primera comunió, com a recordatoris, a sos amics i coneguts.

Tip. M. Durán.—Inca.

SASTRERIA

—DE—

MANUEL PLAZA

VISTE BIEN Y BARATO

VERIFICA LAS PRUEBAS A LA HORA DE HACER EL ENCARGO

BONITA COLECCION DE

GÉNEROS PARA TRAJE Y ABRIGOS

Se liquidan calcetines,

corbatas, tirantes ligas.

Calle CADENA esquina a Plaza Sta. EULALIA

(ANTIGUA CONFITERIA ROSSELLÓ) PALMA.